

॥ ८४ ॥ ग्राहयामास स्वेच्छयाग्रहणंकारयामास किमर्थमिदं तत्राह ॥ बलमित्यादि ॥ ८५ ॥ बलमेव दर्शयति ॥ सतानित्यादि ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ वालिपुत्रः प्रासादशिखरं ददर्शेति शेषः ॥ दृष्ट्वा च तच्चक्राम पदाक्रांतवान् ॥ ८८ ॥ तदाक्रांतं च प्रासादशिखरं पश्यतो दशग्रीवस्य पफाल शतधाविशीर्णमभूत् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ पश्यन्निति ॥ एकोपि समग्रं मम बलं पराभूय निर्भयं गच्छति एवं विधेष्वनेकेषु मन्त्राशोद्यतेषु कथं जीवनमिति पर्यालोचयन्नित्यर्थः ॥ ९२ ॥ युद्धायैवाभिवर्तत ॥ अभ्यव

रावणस्य वचः श्रुत्वा दीप्ताग्निमिव तेजसा ॥ जगद्गुस्तंतो घोराश्चत्वारोरजनीचराः ॥ ८४ ॥ ग्राहयामास तारेयः स्वयमात्मानमात्मवान् ॥ बलं दर्शयितुं वीरो यातुश्चानगणे तदा ॥ ८५ ॥ सतान्वाद्गुह्यासक्तानादाय पतंगानिव ॥ प्रासादं शैलसंकाशमुत्पपातांगदस्तदा ॥ ८६ ॥ तस्योत्पतनवेगेन निर्धूतास्तत्र राक्षसाः ॥ भूमौ निपतिताः सर्वे राक्षसेन्द्रस्य पश्यतः ॥ ८७ ॥ ततः प्रासादशिखरं शैलशृंगमिवोन्नतं ॥ चक्राम राक्षसेन्द्रस्य वालिपुत्रः प्रतापवान् ॥ ८८ ॥ पफालचतदाक्रांतं दशग्रीवस्य पश्यतः ॥ पुराहिमवतः शृंगं वज्रेणैव विदारितं ॥ ८९ ॥ भंक्त्वा प्रासादशिखरं नाम विश्राव्य चात्मनः ॥ विनद्य सुमहानादमुत्पपात विहाय सा ॥ ९० ॥ व्यथयन्नाक्षसान्सर्वान्हर्षयंश्चापिवानरान् ॥ सवानराणां मध्येतुरामपार्श्वमुपागतः ॥ ९१ ॥ रावणस्तु परंचक्रे क्रोधं प्रासादधर्षणात् ॥ विनाशं चात्मनः पश्यन्निश्वासपरमो भवत् ॥ ९२ ॥ रामस्तु बहुभिर्हृष्टैर्विनदद्भिः प्लवंगमैः ॥ वृत्तोरिपुवधाकांक्षी युद्धायैवाभिवर्तत ॥ ९३ ॥ सुषेणस्तु महावीर्यो गिरिकूटोपमो हरिः ॥ बहुभिः संवृतस्तत्र वानरैः कामरूपिभिः ॥ ९४ ॥ स तु द्वाराणिसंयम्य सुग्रीववचनात्कपिः ॥ पर्यक्रमतं दुर्धरो नक्षत्राणीव चंद्रमाः ॥ ९५ ॥ तेषामक्षौहिणिशतं समवेक्ष्य वनौकसां ॥ लंकामुपनिविष्टानां सागरं चाभिवर्ततां ॥ ९६ ॥

तत ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ पर्यक्रमत सर्वबलरक्षार्थं सर्वद्वारवृत्तांतग्रहणार्थं च ॥ नक्षत्राणि अश्विन्यादीनि ॥ ९५ ॥ अक्षौहिणिशतं ॥ आर्षोऽहस्वः ॥ अक्षादूहिण्यामिति वृद्धिः ॥ यावंतोऽक्षौहिण्यां गजाश्वरथिपदातयस्तत्संख्यावानरा इत्यर्थः ॥ शतशब्दो नंतवाची ॥ सागरं चाभिवर्ततां सागरपर्यंतमभिव्याप्य वर्तमानानामित्यर्थः ॥ ९६ ॥